

Advent 4. vasárnapja

Bevezetés

A mai, advent 4. vasárnap evangéliumi szakasza két áldott állapotban levő asszony: Mária és Erzsébet találkozáját írja le. Mária keresi fel a gyermeket váró rokonát, Erzsébetet, hogy segítsen neki. Elmondják egymásnak gyermekvárásuk titkát és örömét. - Történnek e napjainkban ilyen találkozások, titkok, örömök megbeszélései demográfiai problémákkal küzdő népünk életében.

Kirié litánia

Jézus Krisztus! Akire évezredek óta várt az emberiség. Töröld el vétkeinket. Uram irgalmazz!

Jézus Krisztus! Aki eljöttél közénk, hogy békét adj e világnak, békíts ki bennünket Istennel és egymással! Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus! Növeld bennünk, karácsonyra készülőkben a szeretetet és a jóságot! Uram irgalmazz!

Evangélium után

A mai evangéliumban, több találkozásról is hallottunk. Találkozik két áldott állapotban levő asszony: Mária és Erzsébet és még két meg nem született gyermek: Jézus és János. E találkozásokat megemlítő evangéliumi szavakra kissé jobban oda kellene figyelni a magzati életéről vitázó és azokat oly könnyedén, lelkiismeret-furdalás nélkül kioltó társadalomban.

Örök, megcáfолhatatlan igazság ugyanis, hogy a gyermek, áldás, és nem teher, s a minden élet forrásának, a jó Istennek az ajándéka. A gyermeket váró anya áldott állapotban levő, várandós, kisbabát váró, és semmiképpen sem terhes, mint aho-

gyan a szavakat megszálló, nemzet fogyást folytató, magyarság ellenes médium mondatja a társadalom minden területén az emberekkel.

Épp ezért a mai evangéliumi szakaszban szereplő két áldott állapotú személy: Mária és Erzsébet iránti tisztelet, ébresszen bennünk őszinte tiszteletet minden kisbabát váró, áldott állapotban levő magyar édesanya iránt is!

Az emberiség századok óta tudja, hogy a zene, a dal oldani tudja az egyhangú tevékenység unalmát. Ezért dúdol, énekel az ember örömeiben és bánatában, magányában és társaságban.

Nem tudjuk, hogy Mária, amikor az angyali üdvözet után vándorbotot fogott és elindult meglátogatni rokonát, Erzsébetet, vajon énekelt-e, de hogy a lelke énekelt az örömtől, az bizonyos, hiszen gyermeket várt, az Isten Fiát hordozta szíve alatt, és minden bizonnyal már útközben is dúdolta, énekelte az ősi szép bibliikus, énekeket, a nevéhez kapcsolódott, zeneszerzők által oly sokszor, és oly sokféleképpen megkomponált Magnificatot.

A két áldott állapotban levő asszony, Mária és Erzsébet, amikor egymással találkoznak, a jó Istennel is találkoznak. Isten lelke tölti be mindkettőjüket. Erzsébet Istent is dicséri, amikor Máriát e szavakkal köszönti: "Áldott vagy te az asszonyok között és áldott a te méhednek gyümölcse".

Mária, pedig a Magasztalás, a Magnificat gyönyörű szép imájában folytatja tovább a dicsőítést, amely ima szünet nélkül felcsendül a litur-

giában, koncertek alkalmával, templomokban és hangversenytermekben.

Érdemes tudatosítanunk magunkban azt, hogy a mi Mária tiszteletünknek biblikus alapjai vannak. Üdvöz légy Mária imánk kezdő mondatai a Máriát köszöntő angyal szavai, folytatása pedig Erzsébet Máriát köszöntő szavai. Ha ők, az angyal és Erzsébet köszönthették, miért ne köszönthetnénk mi is az ő szavaikkal Máriát?

A két asszony találkozásában nincs semmi rendkívüli. Mária meglátogatja rokonát, hogy segítségére legyen gyermekének születésénél. Mindennapos történet. Bárhol előfordulhat rokonok körében, ma is.

Ez azonban itt olyan emberek között történik, akiknek életét az Istenben való hit, az ószövetségi népnek, s általuk az egész emberiségnek ígéreteket tevő Istenben való mélységes hit irányítja. Találkozásukkor felemelő vallásos élményben részesülnek. Ebben világossá válik mindkettőjük előtt az, amiről Máriának már volt ismerete, az, tudni illik, hogy Gyermekében, az Úr Isten emberiségnek adott ígéretei beteljesednek.

Mindannyiunk életéhez hozzátartoznak a találkozások. Ezek sorsdöntők is lehetnek. Ilyen például a szerelmesek találkozása, amelyből egy életre szóló boldog hitvesi kapcsolat jön létre.

De vannak olyan találkozások is, amelyekből nem síríg tartó boldog házasságok, hanem életünket megkeserítő, s széthulló házasságok lettek. Ilyenkor szoktuk siránkozva mondani: Bárcsak sohase találko-

tam volna ezzel az emberrel! Aztán vannak véletlenszerű találkozások. és mindennaposak, otthon, a családban, a munkahelyen, hivatalban és iskolában.

A mi találkozásaink is, miként Mária és Erzsébet találkozása hétköznapiak és ilyen keretben is maradnak. Mégsem jelentéktelenek. Ezekben is valamilyen formában benne van az Isten és a hit is. Ezek nem véletlenszerűek, ha a köznyelv annak is mondja, hanem gondviselészerűek. És nem mindegy, hogy hogyan találkozunk, hogyan beszélünk egymással. Hogyan viselkedünk véleménykülönbségek, viták, esetén. Találkozásainkkor minket is, miként Máriát és Erzsébetet is, ha más formában is, de „Isten lelke kellene, hogy betöltsön” és gazdagítanunk kellene egymást szép, mi több olykor még vallásos élményekkel is!

Holnap már itt a karácsony. Sokan várnak otthonukba vendéget, régen nem látott családtagokat, barátokat. Örülni fognak egymásnak, vidám beszélgetések hangja fogja betölteni a lakásokat, érdekes történetek fognak fényt varázsolni a szemeinkbe.

Rendkívül üdvös és hasznos lenne, ha ezekben a találkozásokban meglátnánk karácsony ünnepének igazi tartalmát, Isten és ember végleges, visszavonhatatlan találkozását egymással. - Istennek emberekkel, velünk, veled és velem való találkozása tegye örömtelivé mieinkkel, s embertestvéreinkkel való találkozásainkat Karácsonykor.

Ámen

F. F.